

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w niniejszym postępowaniu jest przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w zakresie badań, innowacji i rozwoju przemysłowego akwakultury, które powstało w roku 2004 w celu utworzenia gospodarstwa akwakultury, w którym miała być prowadzona hodowla i sprzedaż skorupiaków z gatunku *Cherax quadricarinatus* (rak czerwonoszczypcowy). Przedsięwzięcie to uzyskało stosowne wsparcie Unii Europejskiej zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 498/2007 z dnia 26 marca 2007 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz.U. 2007, L 120, s. 1).

Na poparcie skargi strona skarżąca powołuje się na art. 340 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z hiszpańskimi przepisami regulującymi odpowiedzialność organów administracji, zawartymi w art. 106 konstytucji oraz w art. 139 i nast. Ley 30/92 de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común (ustawy 30/92 o statusie prawnym organów administracji publicznej i wspólnym postępowaniu administracyjnym) z dnia 26 listopada 1992 r.

W tym względzie strona skarżąca podnosi, że:

- Otrzymane wsparcie zostało przeznaczone na przeprowadzenie prac w sektorze akwakultury, gdyż nie zaistniały nigdy przeszkody ani w odniesieniu do realizacji przedsięwzięcia finansowanego dzięki temu wsparciu, ani w odniesieniu do poczynionych inwestycji.
- Kiedy realizacja przedsięwzięcia była już na ukończeniu przedsiębiorstwo otrzymało z Australii informację, że przywóz wskazanego gatunku do Unii Europejskiej nie jest możliwy w świetle rozporządzenia Komisji (WE) nr 1251/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażającego dyrektywę Rady 2006/88/WE w zakresie warunków oraz wymagań certyfikacji w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia do Wspólnoty zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz ustanawiające wykaz gatunków-wektorów (Dz.U. 2008, L 333, s. 41).
- W tych okolicznościach przedsiębiorstwo poniosło bardzo wiele szkód, których łączna wysokość wynosi 5 mln EUR, o czym świadczą przedstawione dowody.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Wabco Europe/Komisja

(Sprawa T-637/16)

(2016/C 419/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wabco Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci E. Righini i S. Völcker)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji ⁽¹⁾ w całości lub w części; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ jest ona obarczona błędami co do prawa i błędnymi ustaleniami faktycznymi w zakresie w jakim uznaje ona rozpatrywany środek za pomoc państwa i kwalifikuje go jako system pomocy;

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ Komisja naruszyła prawo i dokonała błędnego ustalenia faktycznego, uznając dany środek za środek selektywny na podstawie art. 107 ust. 1 TFEU;
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ Komisja naruszyła prawo i dokonała błędnego ustalenia faktycznego uznając, że rozpatrywany środek przysparza skarżącej korzyści zgodnie z art. 107 TFEU;
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ jej niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnianie narusza art. 296 TFEU;
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, nie przeprowadzając dokładnej i bezstronnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie;
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ Komisja nadużyła władzy, stosując w decyzji stwierdzającej istnienie pomocy państwa w sposób arbitralny kryterium ceny rynkowej.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2015) 9837 final z dnia 11 stycznia 2016 r. systemu pomocy państwa sprawa SA.37667 – Zwolnienia z podatku nadwyżki zysków w Belgii („decyzja”);

Odwołanie wniesione w dniu 7 września 2016 r. przez FV od wyroku wydanego w dniu 28 czerwca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-40/15, FV/Rada

(Sprawa T-639/16 P)

(2016/C 419/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: FV (Rhode-St-Genèse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie F-40/15;
- W konsekwencji uwzględnienie żądań wnoszącej odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji, a więc:
 - Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny sporządzonego dla wnoszącej odwołanie za rok 2013;
 - Obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania;
- Obciążenie drugiej strony odwołania kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że zaskarżony wyrok został wydany przez skład sądu utworzony z naruszeniem art. 27 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Wnosząca odwołanie uważa, że to naruszenie polega na tym, że decyzja Rady 2016/454 z dnia 22 marca 2016 r. o mianowaniu trzech sędziów do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej sama była obarczona wadą braku kompetencji, naruszenia art. 257 i 281 TFUE, naruszenia załącznika I do protokołu nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości, naruszenia art. 13 ust. 2 TUE i naruszenia decyzji 2005/150/WE z dnia 18 stycznia 2015 r. w sprawie warunków i zasad dotyczących przedstawiania i rozpatrywania kandydatur w celu mianowania sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej.